P1
0448

TEATRU și MUZICĂ

P.C.82353

BIBLIOTECA ACADEMIEI

Reinhold M. Glier

Artist al poporului din U.R.S.S.
Laureat al Premiului Stalin

Celebrul compozitor sovietic Reinhold Moriţovici Glier, care a vizitat ţara noastră cu prilejul sărbătoririi Lunii Prieteniei Romino-Sovietice, a studiat la Conservatorul din Moscova, fiind elevul vestiţilor maeştri ai muzicii: Arenski, Ipolitov-Ivanov şi Serghei Tanev.

La rîndul său, R. M. Glier a fost profesorul unora dintre cei mai de seamă compozitori ca: Prokofief, Miaskovschi, Radkievici, Novikov şi alţii.

Pentru lucrările sale componistice — ca de altfel pentru întreaga sa activitate creatoare — desfăşurată pe linia măreţelor tradiţii ale muzicii clasice ruse — R. M. Glier a fost distins de două ori cu Premiul Stalin, în anul 1938 conferindu-i-se titlul de «Artist al poporului din U.R.S.S.»

Lucrările sale: «Sah-Senem», «Ghiulsana» şi «Rachel», baletele «Macul Roşu», «Comedianţii», «Zaporojenii», «Călăreţul de Aramă», precum şi simfoniile sale, sînt cunoscute şi preţuite atît în U.R.S.S. cît şi peste hotare.

De un deosebit succes s-a bucurat în ţara noastră baletul «Macul Roşu». Baletul «Călăreţul de Aramă», compus în anul 1949, se reprezintă pe scena Teatrului de Operă şi Balet din Capitală.

Scenă din baletul «Macul roşu» de Glier reprezentat la Teatrul Mare Academic de Stat din Moscova

Literatura, teatrul, muzica au înaintat în patria noastră — sub înțeleapta conducere și îndrumare a Partidului — un avînt pe care nu l-au putut cunoaște în trecut.

Regimul de democrație populară le-a asigurat creatorilor de artă posibilitatea de a făuri opere veridice, valoroase, care devin tot mai mult bunuri de preț ale milioanelor de oameni ai muncii de la orașe și sate.

Temele mari ale epocii contemporane, aspectele semnificative ale realității din țara noastră, în plină transformare revoluționară, dau un conținut optimist și înflăcărat noii noastre dramaturgii originale, creațiilor compozitorilor noștri, oglindind biruințele și aspirațiile poporului, zugrăvind chipul luminos al omului nou, exprimînd eforturile creatoare puse în slujba păcii și propășirii, în slujba unei vieți tot mai fericite și mai îmbelșugate.

Hotărîtoare au fost pentru înflorirea teatrului și muzicii din R. P. R. ajutorul și experiența teatrului și muzicii sovietice, a minunatei arte sovietice. Piesele scriitorilor clasici ruși, patrimoniul dramaturgiei sovietice, simfoniile, operele, baletele marilor compozitori clasici sau contemporani educă, înarmează și înflăcărează milioane de oameni.

Alături de ele, manifestările artistice de mase, concursurile echipelor artistice de amatori, au arătat de cîtă prețuire și dragoste se bucură arta sovietică la noi, cît e de cunoscută și de iubită de masele largi populare.

Manifestările din cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, ca, spre pildă, Săptămîna Teatrului Sovietic sau Decada Cîntului și Dansului Sovietic, au constituit și în acest an pentru poporul nostru noi și însemnate prilejuri de cunoaștere și de prețuire a tezaurului artei și culturii celei mai înaintate, arta și cultura păcii și prieteniei între popoare, arta și cultura popoarelor din U.R.S.S.

Să trăiască și să înflorească necontenit prietenia romîno-sovietică, chezășia unei vieți luminoase și a unui viitor fericit pentru toți oamenii muncii, constructori activi ai unei orînduiri noi, socialiste, în Republica Populară Romînă!

TEATRU ȘI MUZICA

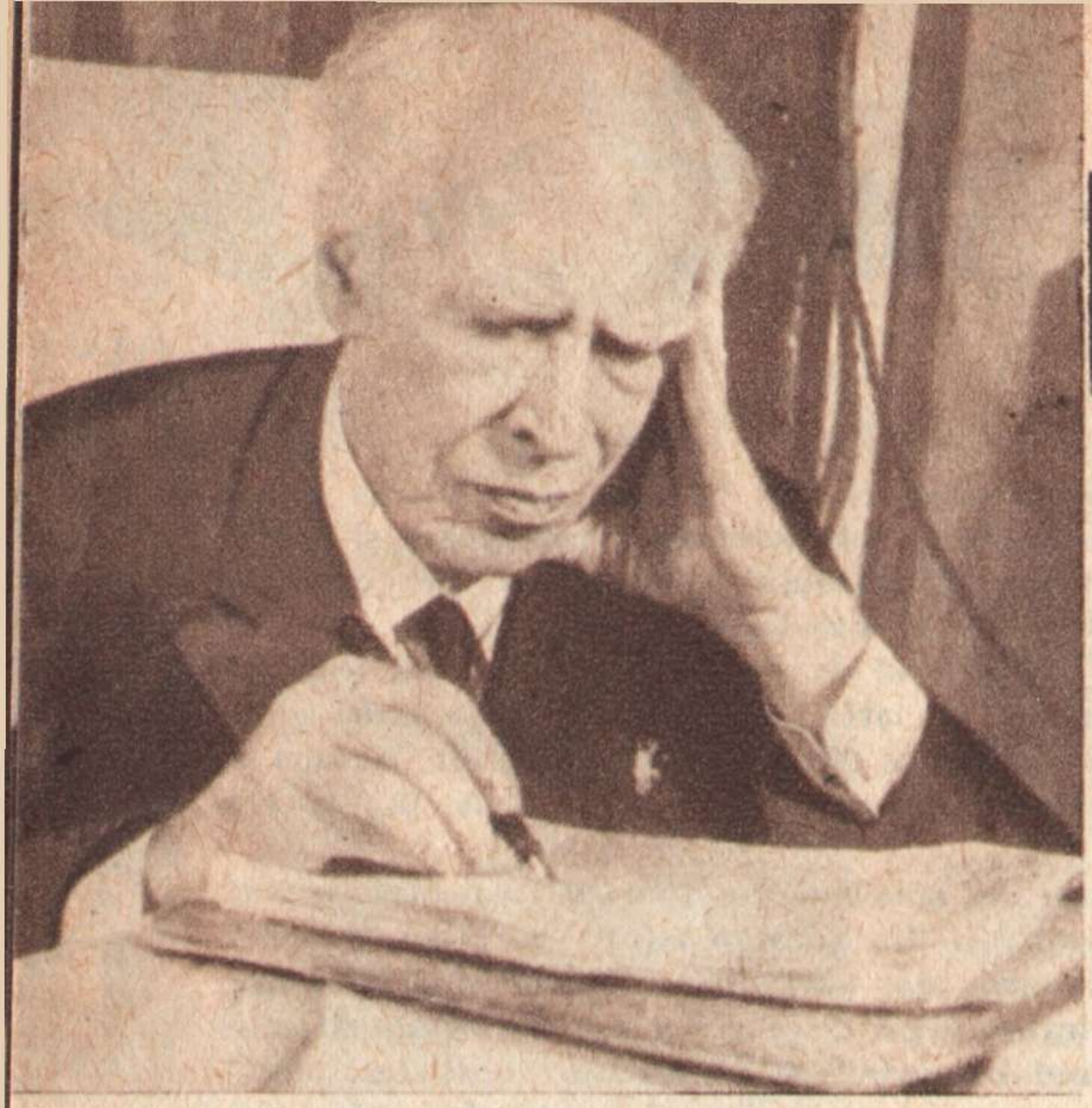

Marele maestru al artei teatrale realiste, C. S. Stanislavschi, și-a consacrat întreaga sa activitate de regizor, actor și profesor, elaborării unui îndreptar ideologic-artistic, busolă călăuzitoare pe drumul spre înțelegerea justă a conținutului unei opere dramatice realiste, spre măiastra ei întruchipare scenică.

MĂIESTRIA ACTORILOR SOVIETICI

În timpul vizitei mele în Uniunea Sovietică am văzut numeroase spectacole de teatru, reprezentate pe diferite scene de către felurite colective artistice. Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit în toate aceste spectacole a fost autenticitatea personajelor, firescul acțiunilor lor.

Actorii sovietici iubesc viața, o cercetează cu dragoste și o reflectă scenic cu pasiune față de adevăr. Ei nu se bazează pe inspirația momentului, pentrucă ea nu le-ar putea da decît o strălucire întîmplătoare. Văzînd-o pe actrița Zueva în bucătăreasa din «Roadele învățăturii» sau pe Vikland în hangița din «Locul cu vad», îți dai seama că sinceritatea cu care joacă, emoția fiecărei acțiuni, a fiecărui cuvînt — emoție pe care o transmit spectatorului — nu pot fi rezultatul întîmplării, al dispoziției de moment, ci efectul minunat al unei îndelungi și neobosite munci, al freamătului lor interior și al interesului cu care au privit oamenii și viața.

Din cîte amănunte subtile, delicate, este făcut jocul actorilor sovietici!

Cum știu ei să oglindească adîncurile sufletului omenesc prin cele mai semnificative forme de exprimare!

Cînd actrița Holina a studiat rolul reginei din «Paharul cu apă» ea a ținut seama în compoziția ei de tipul social al personajului, care trebuia să aducă pe scenă eleganță, măsură în comportare, siguranța gesturilor și a atitudinii. Dar Holina nu s-a mulțumit numai cu exprimarea trăsăturilor generale. Regina este și copilăroasă, puțin teatrală, lipsită de voință. De toate aceste semne ale personalității ei, și de o mulțime altele, spectatorul ia cunoștință prin mici amănunte de ținută, de îmbrăcăminte, de tonuri: coroana puțin neglijent așezată pe cap, umerii ușor încovoiați sub greutatea mantiei regale, binoclul făcut din două hîrtii oficiale, cu care își privește miniștrii.

Nenumărate sînt exemplele care pot arăta măiestria actorilor sovietici, minuțiozitatea, avîntul, dărnicia cu care își înțeleg și își întruchipează personajele. Fiecare din actorii pe care i-am văzut jucînd pe scenele sovietice, fie că au roluri prime, fie că dau viață unor roluri de mai mică importanță, arată prin marea artă a jocului lor realist dragostea față de teatru, față de viață.

Tudor Arghezi

CREATORII NOȘTRI DE ARTĂ ÎNVAȚĂ NECONTENIT D
ARTE REALIST-SOCIALISTE CARE ÎNFLOREȘTE ÎN U.R.S

Învățînd dela un regizor sovietic

Despre tov. V. Vasiliev, regizor al Teatrului de dramă «Pușchin» din Moscova, nu-mi pot aminti decît cu dragoste, cu stimă, cu recunoștință. În ceea ce mă privește, eu n-am avut prilejul să pregătesc vreun rol în regia sa. Spun aceasta gîndindu-mă cutristețe cîte lucruri minunate, folositoare, aș fi avut de învățat...

În răstimpul cît a stat în țara noastră pregăteam trei roluri diferite: Marusia din «Viață nouă», Nușa din «Îndrăgostiții» și Olga Cernicikina din «Liceenii». L-am văzut luînd parte la repetițiile acestor piese, am simțit grija, pasiunea, entuziasmul cu care urmărea munca noastră, am ascultat sugestiile pe care ni le dădea, îndrumările izvorîte din profunda lui experiență de teatru, din marea sa cultură și cunoaștere a faptelor și a oamenilor.

Nu voi uita niciodată cu cîtă dăruire s-a ocupat de felul în care mă străduiam să interpretez cele trei roluri. Mă privea, începea să surîdă — un zîmbet bun, îmbietor — și îmi vorbea. Cîtă fantezie în zugrăvirea amănunțită a psihologiei acestor tipuri, cîtă concizie și profunzime în caracterizarea trăsăturilor lor! Explica minunat. De aceea, deseori mă furișam în sală și asistam la repetițiile piesei «Fata fără zestre» de Ostrovschi, pe care Teatrul Național a prezentat-o în regia artistică.

Nu știam singură să admir, ce să prețuiesc mai mult: atmosfera creatoare, dinamică, în care decurgeau repetițiile, respectul cu care urmărea efortul actorilor sau spiritul nou, de disciplină liber consimțită care pulsa în munca tuturor între preților.

Tovarășul Vasiliev ne-a învățat cum să studiem cu amănunțime viața personajelor pe linia indicată de Stanislavschi. Tot el ne-a învățat, prin pilda atitudinii sale de om și de regizor, să-i înțelegem mai profund pe oamenii sovietici, să-i prețuim și să-i iubim.

Și, spunînd aceasta, sînt convinsă că exprim opinia tuturor colegilor mei.

Elena Șișova

ORII, ACTORII, CREATORII NOŞTRI DE ARTĂ ÎNVAŢĂ NECONTENIT DIN IENŢA MINUNATEI ARTE REALIST-SOCIALISTE CARE ÎNFLOREŞTE ÎN U.R.S.S.

N. K. Cerkasov, artist al poporului din U.R.S.S., laureat al Premiului Stalin discutînd cu Jules Cazaban, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, asupra piesei «Pădurea» de A. N. Ostrovschi

Regizorul V. G. Ciukov din Moscova în mijlocul interpreţilor operei «Dama de pică», pe care a pus-o în scenă la Teatrul de Operă şi Balet din Bucureşti

Sofia V. B. Ghiaţintova, regizor principal al Teatrului de Stat din Moscova «Comsomolul Leninist», artistă a poporului din R.S.F.S.R., laureată a Premiului Stalin, asistînd la o repetiţie la Teatrul Municipal

...a P. Mareţcaia, artistă a poporului din U.R.S.S., laureată a ...mului Stalin, vorbind la Consfătuirea oamenilor de teatru ... ţara noastră cu artiştii Teatrului de Dramă „Mossoviet" din Moscova

P.C. 82353.

ПО ТЕАТРАМ БУХАРЕСТА

Prin teatrele Bucureștiului

Dacă treci din intîmplare, la ora spectacolelor, pe lîngă unul din teatrele Bucureștiului, vei întîlni grupuri compacte de oameni, dornici să pătrundă în săli spre a putea lua parte la reprezentații.

Această afluență de spectatori, pe care nu i-ai fi văzut niciînd odinioară, este o mărturie a maturității creatoare pe care a dobîndit-o arta romînească, o dovadă că teatrele realizează spectacole pătrunse de viață adevărată, spectacole viguroase și interesante.

O trăsătură caracteristică a stagiunii trecute a fost apariția unui însemnat număr de piese noi, născute din pana dramaturgilor consacrați și a celor tineri. Majoritatea acestor piese este închinată oamenilor de azi din Republica Populară Romînă. Colectivele teatrelor au desfășurat o muncă susținută cu autorii și, drept rezultat al acestei conlucrări, au văzut lumina rampei spectacole pe care publicul le-a primit cu mult interes.

Toate colectivele teatrale — fără excepție — lucrează cu însuflețire la pregătirea pieselor aparținînd dramaturgiei clasice ruse și sovietice, folosind experiența teatrului sovietic. Anul acesta, în ianuarie, a avut loc deschiderea Teatrului de Operă și Balet. Primul spectacol a fost «Dama de Pică» de Ceaikovschi, cu o distribuție din care fac parte: P. Ștefănescu-Goangă, artist al poporului, Zenaida Pally, Ioana Nicola — Știrbei, artiste emerite, toți cîntăreți a căror măiestrie e bine cunoscută și la noi mulțumită concertelor care au avut loc în Uniunea Sovietică.

La Teatrul Național, care poartă numele scriitorului clasic I. L. Caragiale, Sică Alexandrescu, maestru emerit al artei, laureat al Premiului de Stat, unul din regizorii de frunte ai teatrului, a dovedit o minunată măiestrie în punerea în scenă nu numai a pieselor lui Caragiale, ci și a schițelor marelui satiric romîn. Nu mai puțin reușite sînt și celelalte spectacole pregătite de Sică Alexandrescu, ca, de pildă: «Revizorul» lui Gogol și piesa dramaturgului romîn Mircea Ștefănescu, «Matei Millo».

În anul 1954 s-a reprezentat pe scena Teatrului Național prima comedie satirică romînească actuală, «Mielul Turbat» de Aurel Baranga, laureat al Premiului de Stat.

La Teatrul Municipal am văzut «Vassa Jeleznova». Atît regia, cît și interpretarea dovedesc o profundă cunoaștere a specificului de viață rusesc.

Mai poți vedea la București spectacolele Teatrului Armatei, ale Teatrului Tineretului și ale Teatrului Muncitoresc Giulești.

Viața teatrală în Republica Populară Romînă prezintă un aspect multilateral și se îmbogățește pe zi ce trece.

---

*) *Articol apărut în revista «Ogoniok».*

Un sprijin PREȚIOS

Pentru compozitorii noștri «Rezoluția Uniunii Compozitorilor din U.R.S.S. din februarie 1948» a fost un prețios ajutor.

Această Rezoluție a contribuit temeinic la limpezirea unor probleme ideologice de bază în creația lor, probleme legate de caracterul popular al creației, de felul cum trebuie să se manifeste realismul socialist în muzică, probleme privind rolul melodiei în creația muzicală, etc.

Muzicologia sovietică, prin periodicele sale de specialitate și prin muzicologii și compozitorii sovietici care ne-au vizitat țara, ne-a împărtășit din bogata experiență a creatorilor sovietici și desigur ne-a ajutat să ne îndreptăm pe drumul cel mai just, pe drumul artei angajate, pe drumul muzicii bogate în idei și sentimente directe, fără echivoc, inteligibile de toți ascultătorii, pe drumul muzicii programatice, odinioară domeniu puțin abordat la noi.

Pe același drum a mers și «Rezoluția Uniunii Compozitorilor din R.P.R.» din 1952, cînd a analizat creația compozitorilor noștri de pe înalte poziții principiale, stimulînd creația noastră nouă în spiritul oglindirii vieții noi care pulsează astăzi în republica noastră.

După exemplul operelor celor mai cunoscuți compozitori din U.R.S.S. ca, de pildă, Haciaturian, Șostacovici, Cabalevschi, Glier, Prokofief, Saporin, Soloviov-Sedoi, Zaharov, Arutiunian, etc., compozitorii noștri au creat compoziții inspirate direct din viața și străduințile creatoare ale celor ce muncesc

Așa au făcut: M. Jora, L. Klepper, Sabin Drăgoi, Zeno Vancea, Paul Constantinescu etc., fără să mai vorbim de creatorii cîntecelor de masă Chirescu, Danga, R. Paladi, V. Popovici, M. Vescan, G. Klein, Bratu, Profeta, C. Varga și alții.

Nici trecutul de luptă al poporului nostru n-a fost dat uitării. Numeroase compoziții evocă viața și lupta marilor noștri eroi. Asemenea lucrări sînt: oratoriul «Tudor Vladimirescu» de Gh. Dumitrescu, cantata «Balada despre Gheorghe Doja» de Constantin Palade, «Nicolae Bălcescu» de L. Klepper etc. Trecutul de luptă al partidului nostru a fost zugrăvit în lucrările: «Scîntei ilegale» de C. Varga, oratoriul «Grivița luptătoare» de Constantin Palade, «Grivița 33» de Borgovan, «Grivița roșie» de Nina Cassian. Lupta pentru pace se reflectă îndeosebi în cîntecul de masă și în lucrări mai mari ca oratoriul «Sub soarele păcii» de Hilda Jerea.

Avîntul cu care se construiește în țara noastră a inspirat mulți compozitori. Alfred Mendelsohn, de pildă, a compus o frumoasă «Simfonie a reconstrucției».

Eu personal în toate împrejurările am învățat din operele compozitorilor sovietici, fie că le-am ascultat, fie că le-am interpretat, și din literatura muzicală sovietică de specialitate.

Nu pot uita cîte lucruri minunate am învățat din întîlnirile cu creatorii sovietici, fie atunci cînd aceștia au fost oaspeții țării noastre, fie cînd eu însumi am fost oaspetele lor.

Laureat al Premiului de Stat
Secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

Însușirea valoroasei experiențe a creatorilor

În tărîmul culturii și artei prietenia româno-sovietică a înscris un șir impunător de realizări și izbînzi în literatură, teatru, pictură, cinematografie și muzică.

Este edificator exemplul operei și baletului din țara noastră, care au înregistrat în ultima vreme succese de seamă. Și în acest sector de artă sprijinul și prețuirea acordate de regimul de democrație populară au fost armonios întregite de însușirea valoroasei experiențe a creatorilor de operă și balet sovietici.

Arta muzicală rusă și sovietică, realizările de seamă obținute de artiștii de operă și balet din Uniunea Sovietică, au însemnat o puternică încurajare în ridicarea operei și baletului din țara noastră, un permanent exemplu și un nesecat izvor de învățătură și inspirație.

Scenă din opera „Dama de pică" de Ceaikovski

e operă și balet sovietici

Dezbaterile în jurul creației muzicale care au avut loc în Uniunea Sovietică, Hotărîrea C. C. al Partidului Comunist al U.R.S.S din februarie 1948 în problemele artei muzicale, materialul critic apărut în ziarele și revistele din U.R.S.S. în legătură cu unele creații de operă, au avut un rol hotărîtor în limpezirea și rezolvarea unei serii de probleme de artă, au arătat calea sănătoasă a muzicii realiste.

Pentru genul de operă aceasta a însemnat, printre altele, promovarea principiilor interpretării realiste.

Este cunoscut faptul că în trecut majoritatea artiștilor lirici erau preocupați îndeosebi de atingerea unei anumite virtuozități vocale, ei neglijînd aproape complet acțiunea, interpretarea dramatică a rolului lor. Pe aceeași linie problemele regizorale, punerea în scenă dramatică, erau desconsiderate.

Aceste concepții retrograde sînt acum pe cale de dispariție la noi. După exemplul creatorilor și artiștilor de operă sovietici, artiștii noștri se străduiesc să exprime pe scenă ideile operei prin trăirea sinceră a personajului întruchipat, a sentimentelor și acțiunilor lui.

Pe acest drum al muzicii realiste Teatrul de Operă și Balet din București s-a bucurat de contribuția valoroasă, permanentă, a unor talentați regizori și scenografi sovietici.

Irinel Liciu și Stere Popescu în «Macul Roșu» de Glier

În anii trecuți au lucrat la Teatrul de Operă și Balet regizorul V. G. Ciukov, maestrul de balet Kurilov și pictorii scenografi Covalenko și Pisarev. Ei au montat spectacole din repertoriul de operă sovietică și rusă, care au constituit mari succese în stagiunile trecute, ca: baletul «Macul Roșu» de

Scenă din opera «Ivan Susanin» de Glinka

R. M. Glier, «Rusalka» de Dargomijski, «Dama de pică» de Ceaikovski.

Totodată, ei au adus un aport prețios de cunoștințe și experiență artistică în montarea altor opere.

În momentul de față se reprezintă baletul «Călărețul de aramă» de R. M. Glier, după romanul cu același nume al lui Pușkin. Montarea acestui balet este asigurată de Igor Smirnov de la Teatrul Mare Academic de Stat din Moscova. Tot acest maestru de balet sovietic va monta pe scena Teatrului de Operă și Balet, baletul pentru copii «Puiul de barză» de Klebanov.

Un alt maestru sovietic, care ne dă concursul permanent este scenograful E. G. Cimadurov din Moscova. El colaborează actualmente la montarea operei «Aida» de Verdi, care va fi jucată în primăvara viitoare pe scena Teatrului de Operă și Balet.

Prețioasele tradiții ale operei clasice ruse, avîntul artei muzicale sovie-

Scena nunții din opera «Rusalka» de Dargomijski

Scenă din baletul „Călăreţul de aramă"
de Glier

tice, ne sînt transmise astfel nemijlocit şi în permanenţă de aceşti valoroşi consilieri artistici sovietici.

La aceasta vor contribui în acest an şi o serie de cadre artistice tinere, care şi-au desăvîrşit educaţia muzicală în Uniunea Sovietică, ca regizorul Hero Lupescu, maestra de balet Tilde Urseanu, Gelu Barbu şi alţii.

În Luna Prieteniei Romîno-Sovietice din anul acesta artiştii Teatrului de Operă şi Balet din Bucureşti au avut marea bucurie de a cunoaşte şi de a avea în mijlocul lor pe maestrul Reinhold Glier.

Entuziasmul cu care a fost primit maestrul Glier exprimă, fără îndoială, marea recunoştinţă pentru arta sovietică nu numai a corpului artistic al Teatrului de Operă şi Balet, ci şi a marilor mase dornice de o viaţă luminoasă, bogată în opere artistice de un adînc conţinut ideologic şi redate printr-o înaltă măiestrie artistică.

Laureat al Premiului de Stat

Opere ale

Scene din „Fata fără zestre"
de A. N. Ostrovschi

dramaturgiei sovietice și ale dramaturgiei clasice ruse

TEATRUL NAȚIONAL
SALA COMEDIA

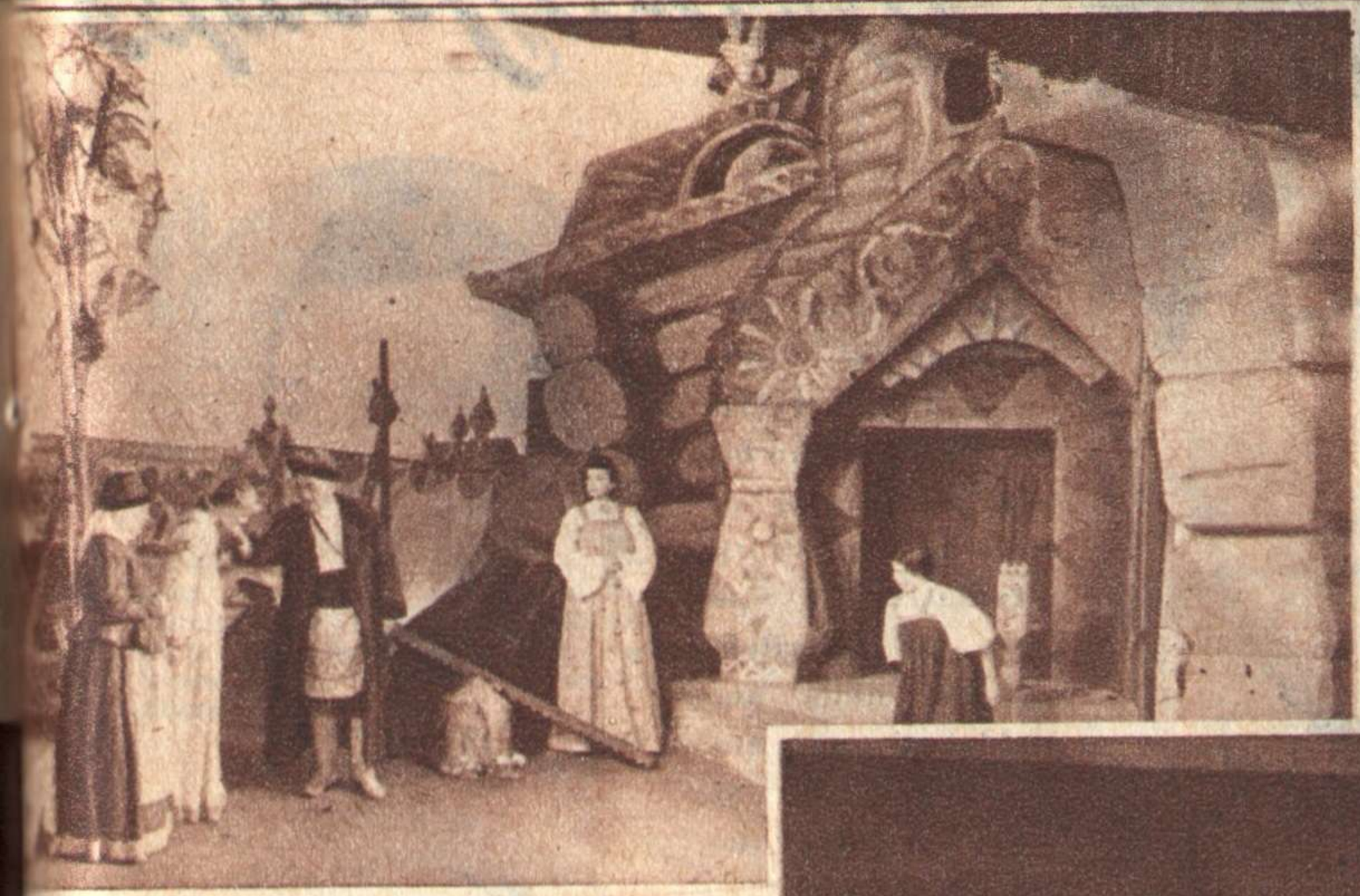

Scenă din «Floarea purpurie» de Cernauhova și Brausevici

Scene din «Trei surori» de A. P. Cehov

Indrăgostiții

Cea și la «Ziua cea mare» ideea piesei «Indrăgostiții» s-a născut nu în biroul scriitorului, în urma unor meditații speculative, ci pe teren, pe diferitele șantiere unde am umblat și unde am cunoscut atîția și atîția oameni minunați.

Acești eroi reali, care își modelează propria lor viață, luminînd-o, îmbogățind-o, care luptă curajos cu tot soiul de greutăți și adeseori cu manevrele unor dușmani abili, mi-au stîrnit admirația și dragostea.

Amintirea lor m-a urmărit și nu mi-a dat pace pînă ce conflictele vii și esențiale ale vieții lor — ale vieții noastre — nu s-au cristalizat într-o piesă de teatru.

Mare și susținut a fost efortul pe care l-a depus colectivul teatrului în frunte cu tov. Al. Finți pentru realizarea spectacolului «Indrăgostiții».

Sfaturile lui, cît și sfaturile competente și pline de solicitudine ale tov. consilier V. Vasiliev, înseamnă pentru mine un serios ajutor, care-și va da roadele nu numai azi, ci și în viitor, în ceea ce voi mai scrie pentru teatru.

Maria Banuș

Laureată a Premiului de Stat

Geo Barton

Eugenia Popovici

Mircea Constantinescu

Scene din «Indrăgostiții»

Constructor al vieții noi, făuritor al socialismului, conducător energic, dar care, ajuns într-un post de răspundere, cade pe o pantă a slăbiciunilor, a înfumurării și a autoliniștirii, acesta este Matei Holban, personaj plin de lumina noului, dar care nu s-a lepădat încă de toate umbrele trecutului.

Iată de ce m-am apropiat cu interes de acest rol complex, care reprezintă pentru mine una dintre figurile cele mai semnificative din galeria de tipuri pe care le-am interpretat în noua noastră dramaturgie.

Gh. Borcea

Îndrăgesc personajul pe care-l interpretez în piesa „Indrăgostiții", pe Aglaia, o ființă cinstită, bună, cu spirit de dreptate.

Mi-am apropiat rolul la prima lectură.

Doream de multă vreme să întruchipez un asemenea personaj, pentru factura lui dramatică atît de caracteristică. Nădăjduesc că am izbutit să exprim complexul de sentimente și gînduri ale acestei ființe într-o lumină adevărată.

Eugen Barmis

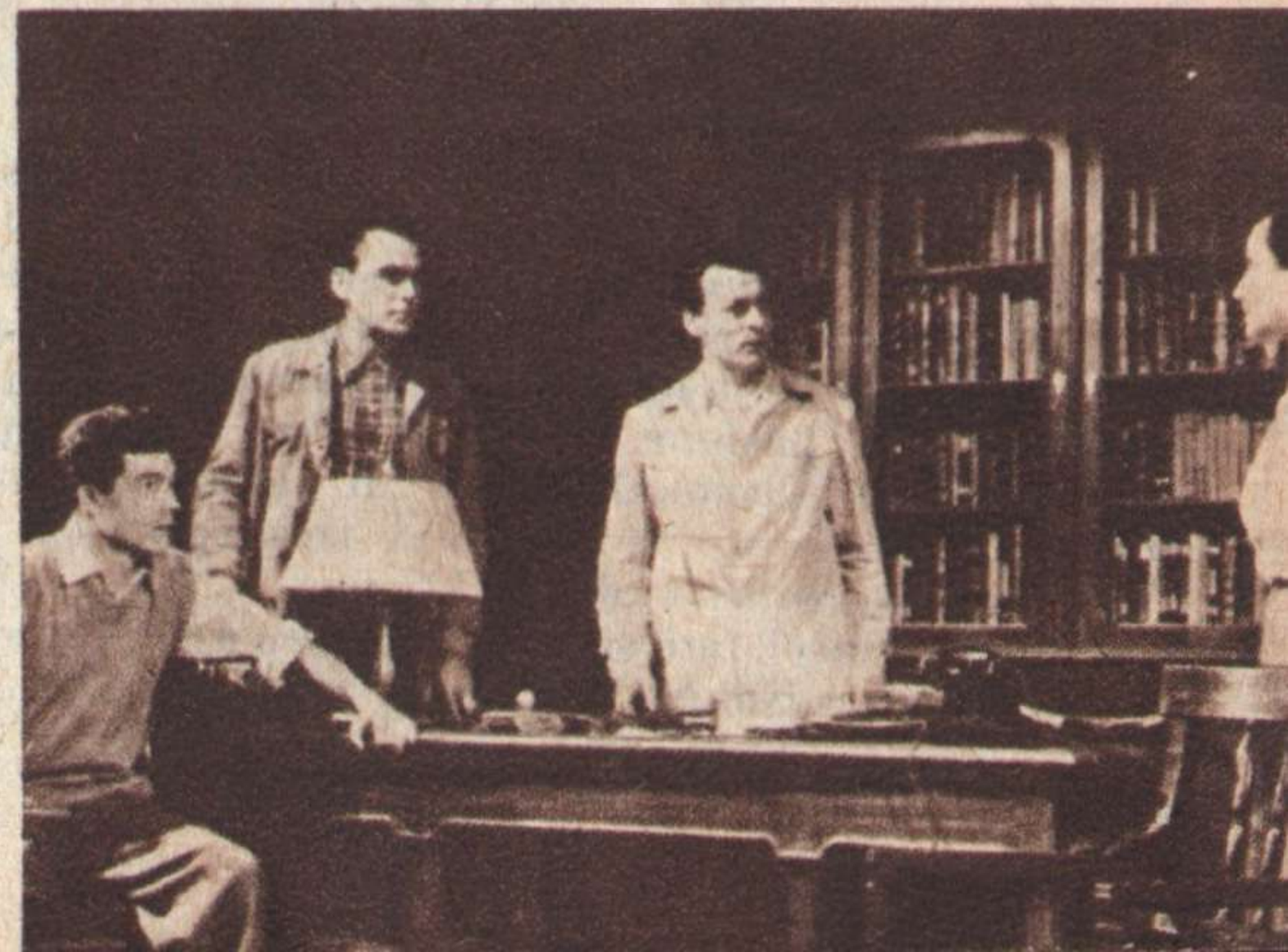

Rolul pe care-l joc în „Indrăgostiții" este plin de învățăminte. El înfățișează drama sufletească a unui om cinstit care muncește cu dragoste și devotament pentru poporul său, pentru patria sa, dar care este frînt de atitudinile nejuste ale unor tovarăși din conducere. Datorită însă oamenilor înaintați el își recapătă încrederea în sine, elanul său de muncă.

De aceea îmi este drag.

Victor Cavadia

Dramaturgul sovietic Alexandr Corneiciuc

Radu Beligan și Nina Diaconescu

Gînduri despre o min

Vasilisa Cofșic, de Nadejda, Yetrovoi și Batura, eroi care oglindesc o lume liberă, care nu cunoaște exploatarea.

«Cringul de călini» a fost scrisă după Marele Război pentru Apărarea Patriei, cînd oamenii sovietici au trecut la construirea comunismului, evenimentele și eroii înfățișînd tocmai această etapă în dezvoltarea statului sovietic, «Platon Crecet»,

TEATRUL NAȚIONAL
I.L. Caragiale
SALA STUDIO

Alexandr Corneiciuc este autorul pe care actorii și regizorii noștri îl îndrăgesc pentru eroismul, dragostea de viață, lirismul și optimismul eroilor lui, pentru minunatele lui piese care descriu lupta înflăcărată a oamenilor sovietici pentru o viață însorită. Actori, pictori, scenografi și regizori, toți încearcă o mare satisfacție cînd interpretează o piesă a acestui dramaturg inspirat. Îmi amintesc cu emoție de piesa «Cringul de călini» pe care am pus-o în scenă și care înfățișează viața plină de avînt, de pasiune a constructorilor comunismului.

Nu pot să vorbesc de actualul spectacol fără să-mi amintesc de Natalia și

fiind scrisă în anii 1933 — 1934, ne zugrăvește pe acei eroi care au construit socialismul. Eroii înaintați din aceste piese năzuiesc în fond către aceleași țeluri, dar cît de mult se diferențiază trăsăturile lor individuale.

Alexandr Corneiciuc are marea calitate de a individualiza personajele, de a le imprima o personalitate distinctă pînă și acelora care au o apariție episodică, iar actorii care le interpretează au posibilitatea să realizeze frumoase creații pe linia fiecărui caracter în parte.

Forța pe care o dovedește Corneiciuc în construirea tipurilor se poate vedea în însăși realizarea personajului, Platon Crecet. Acest intelectual de tip nou, care-și face cel mai înalt ideal din profesiunea lui de medic, este pătrums de dragoste fierbinte față de oameni. Cuvintele:

«... nu e departe ziua cînd vom face să dispară pentru totdeauna bătrînețea timpurie. Vom zmulge timpul din ghiarele morții. Vom restitui generațiilor viitoare milioane de zile cu soare» — reflectă în fond concepția despre viață și sensul vieții omului sovietic, crescut și educat de P. C. al U. S. în spiritul luptei pentru o viață luminoasă și fericită.

Ca și Platon Crecet, Lida și Berest, Stiopa și Valia, Buolic și Maria Tarasovna — personaje pline de poezie și bogăție sufletească — se străduiesc să facă viața cît mai fericită, s-o înfrumusețeze cît mai mult. Ei își dau seama că fără să lupte împotriva concepției vechi din conștiința oamenilor, împotriva rămășițelor ideologiei burgheze,

...nală piesă sovietică

nu vor putea să-şi îndeplinească idealurile lor.

De aceea, revolta lor împotriva lui Arcadi — element care trage înapoi, care nu înţelege că problemele lui personale pot fi rezolvate numai în funcţie de cele generale — izvorăşte în mod spontan şi firesc,

Întregul colectiv a lucrat la realizarea spectacolului cu multă însufleţire, iar întîlnirile noastre în cadrul repetiţiilor ne-au prilejuit adevărata satisfacţie a celui mai autentic climat creator.

Noi sîntem bucuroşi că am participat cu această

C. Antonio şi Mihai Berechet

premieră la îmbogăţirea manifestărilor din Luna Prieteniei Romîno-Sovietice.

Prima noastră scenă îşi afirmă şi în felul acesta dragostea şi admiraţia ce o poartă marelui popor sovietic, literaturii şi artei sale.

Alexandru Finti

Maestru Emerit al Artei
din R.P.R.
Laureat al Premiului de Stat

Gh. Calboreanu şi Geo Barton

Oameni ca Arcadi nu vor putea rezista. Societatea sovietică însă nu-i va lăsa să rămînă în urmă, va acţiona asupra lor şi îi va transforma.

. . . . . .

Colectivul de interpreţi chemat să dea viaţă eroilor din piesa «Platon Crecet» a avut o grea, dar foarte frumoasă sarcină.

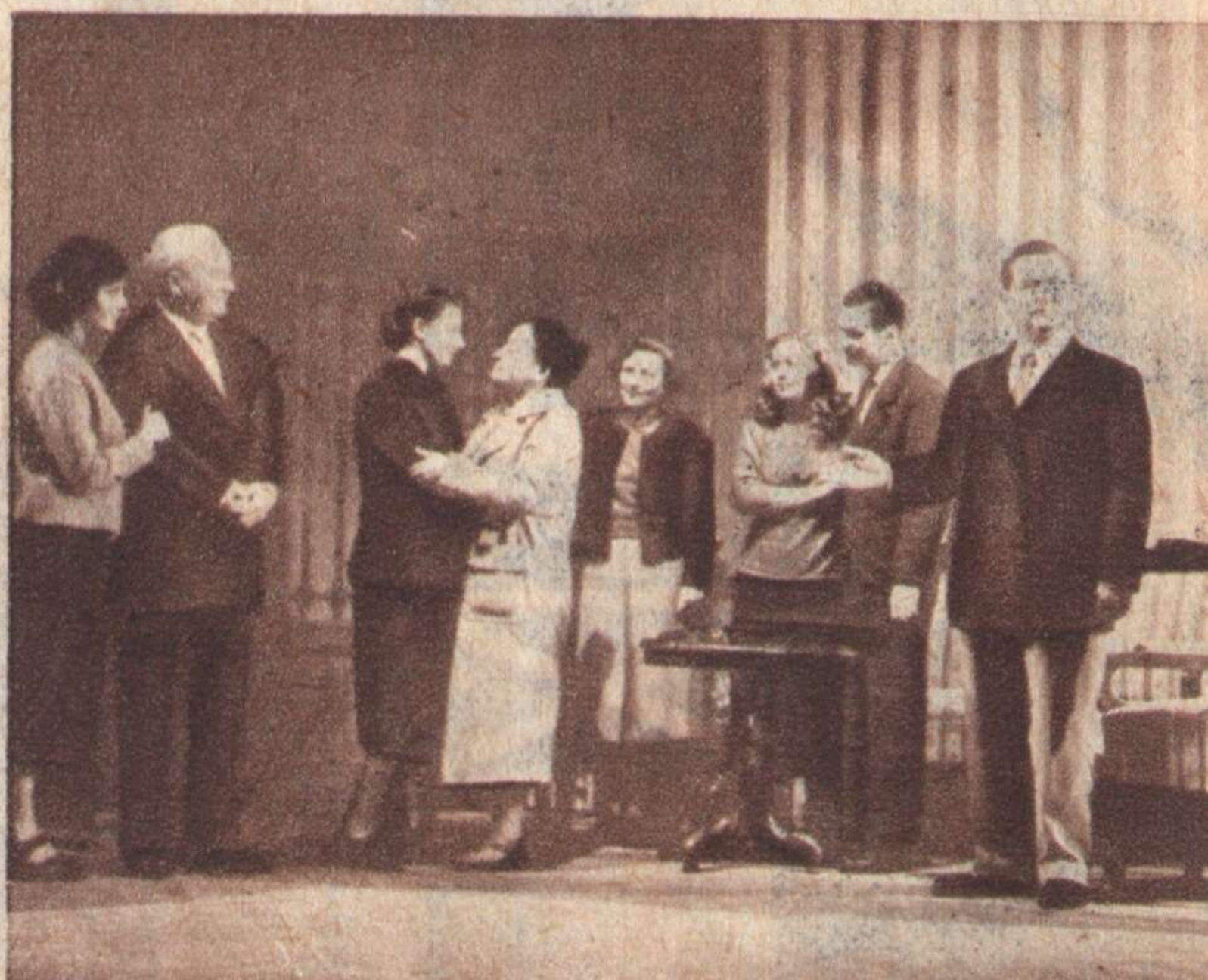

Cîteva imagini de la repetiţiile piesei «Platon Crecet» de Al. Corneiciuc, a cărei premieră a avut loc pe scena Teatrului Naţional «I. L. Caragiale» (Sala Studio)

OPERE
ALE
DRAMATURGIEI
SOVIETICE ȘI ALE
DRAMATURGIEI
CLASICE RUSE

PE SCENA TEATRULUI

Scenă din „Viață nouă", dramatizare de Miloslav Stehlik după „Poemul Pedagogic" de A. S. Makarenko.

„I. L. CARAGIALE" — SALA STUDIO

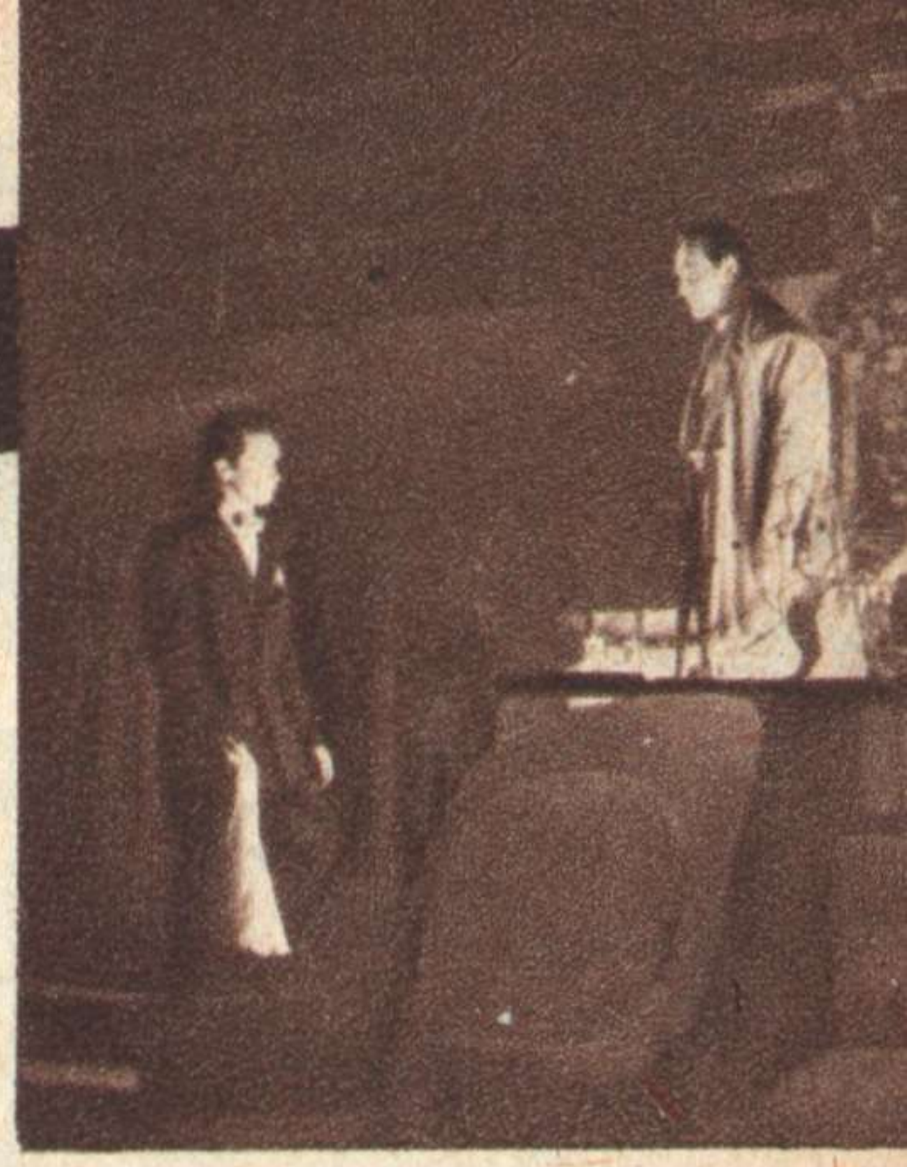

Scenă din «Pulbere argintie» de Aug. Iacobson

Scenă din «Liceenii» de C. Treniov

Scenă din «Revizorul» de Gogol

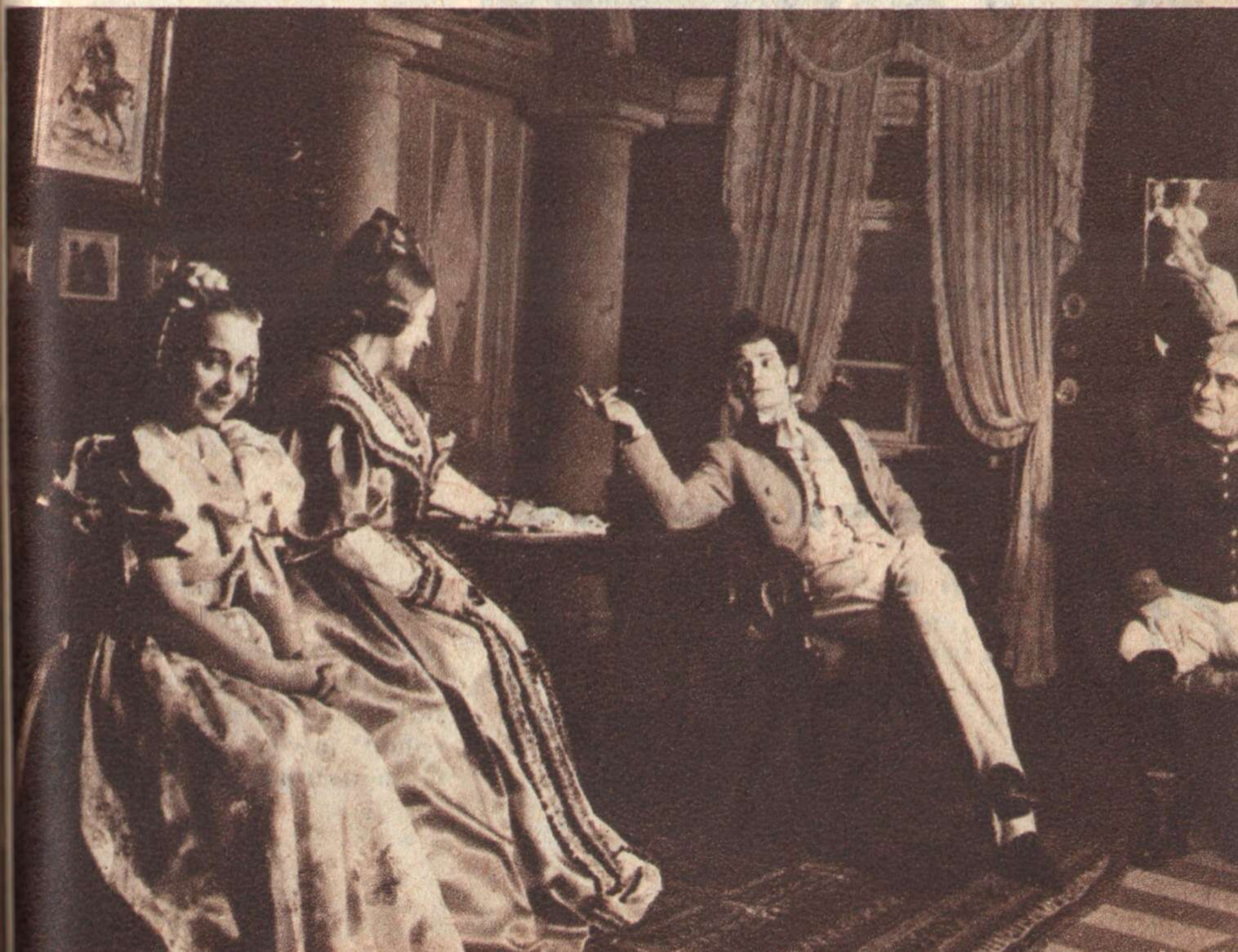

Lucia Sturza Bulandra, artistă a poporului din R.P.R., laureată a Premiului de Stat, în «Vassa Jeleznova» de Maxim Gorcki

Ivan Savva în «Învingătorii» de B. Cirskov

TEATRUL MUNICIPAL

Prinos de prețuire și recunoștință

tră, stimulînd și îndrumînd efortul nostru creator pe căile unei arte dramatice realist-socialiste.

Cum aș putea să uit vreodată analiza amănunțită, de o remarcabilă putere de pătrundere, de o profundă cunoaștere și înțelegere a celor mai intime resorturi sufletești pe care marele actor Cerkasov a făcut-o personajului Sciastlivțev din comedia «Pădurea»?

Cum să nu-mi rămînă pentru totdeauna întipărite în inimă îndrumările, su-

Ori de cîte ori mă gîndesc la ajutorul bogat și multilateral pe care colectivul teatrului nostru l-a primit din partea oamenilor de teatru sovietici prin fața ochilor mei se perindă cîteva chipuri dragi, pe care le stimez și prețuiesc pentru interesul, grija frățească, competența și dăruirea cu care s-au aplecat peste munca noas-

gestiile, pe care tovarășii Covalenco și I. N. Cliucinicov ni le-au dăruit cu atîta abnegație și însuflețire și care au contribuit într-un mod atît de hotărîtor la realizarea

unor spectacole ca: «Învingătorii», «Pădurea», «Liubov Iarovaia», «Vassa Jeleznova» sau «Dragoste în zori de zi»?

În cei zece ani care au trecut de la eliberarea patriei noastre de către glorioasele oştiri sovietice numeroase pagini s-au adăugat la istoria teatrului romînesc, pagini de luptă şi de izbîndă pentru promovarea şi dezvoltarea unei arte dramatice profund identificată cu străduinţile, biruinţele şi aspiraţiile paşnice ale poporului nostru. Cercetînd acest capitol rodnic al unei mişcări teatrale, de o amploare şi de o bogăţie fără precedent, nu găsim o singură filă în conţinutul căreia să nu pulseze experienţa şi ajutorul teatrului sovietic.

Noi, cei de la «Municipal», socotim că Luna Prieteniei Romîno-Sovietice a constituit încă un minunat prilej de a exprima tuturor activiştilor din domeniul teatrului sovietic prinosul netărmuritei noastre preţuiri, bucuroşi fiind şi mîndri ori de cîte ori avem ocazia să întrezărim trăsăturile pline de forţă morală ale eroilor dramaturgiei sovietice sau să ilustrăm prin jocul nostru figura omului nou din patria noastră, făuritorul unei vieţi mai frumoase şi mai însorite.

Artist Emerit al R.P.R.
Laureat al Premiului de Stat

Scenă din «Dragoste în zori de zi» de Iaroslav Galan

Liubov Iarovaia de K. Trenov. Scenă din ultimul act

ARCUL DE TRIUMF

Mi-am intitulat ultima lucrare dramatică: «Arcul de Triumf». Titlul piesei încearcă să dea o indicație asupra conținutului: momente din lupta plină de abnegație a comuniștilor pentru realizarea neuitatului 23 August 1944.

Acțiunea se petrece într-un tîrg din nordul țării, în perioada premergătoare istoricului act. Oștile sovietice biruitoare și eliberatoare sînt în apropiere. În rîndurile fasciștilor domnește panica. Slugile plecate ale hitleriștilor, exponenții partidelor așa zise «istorice», cei care în tot timpul criminalului război antisovietic au făcut tot ce le-a stat în putință ca să susțină campania și s-o prelungească, se dau de ceasul morții, agățați de o ultimă și deșartă iluzie: țara va fi cotropită de imperialiști, de trupele americane, care, odată instalate, le vor da posibilitatea prelungirii unui regim de jaf singeros și de asuprire.

În acest cadru m-am străduit să dezvălui profilul «moral» al trădătorilor de patrie, care, și în ceasul al doisprezecelea al mizerabilei lor existențe erau în căutarea oricăror

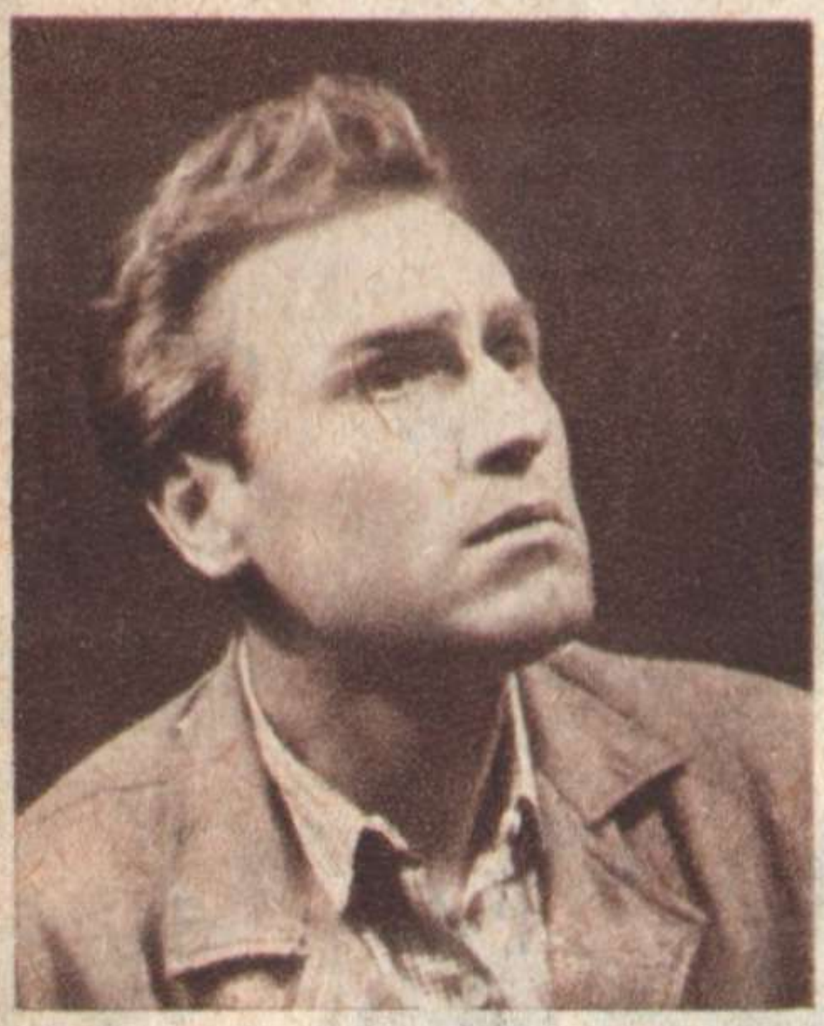

Florin Stroe în rolul Oprișan

Al. Ionescu-Ghibericon în rolul Ageamolu

Natașa Alexandra în rolul Zinca Verzea

soluții ce le-ar fi putut prelungi domnia.

Dar a fost în același timp și o minunată sarcină de a scoate la lumină lupta poporului, care, sub conducerea comuniștilor, în condițiile înaintării victorioase a Armatelor Sovietice, a dat peste cap planurile aventuroase ale exploatatorilor și a făcut din 23 August 1944 un cap de storie. M-am silit să evoc chipurile luminoase ale luptătorilor, care, legați de popor, de nădejdiile și de aspirațiile lui, nu și-au precupețit viața pentru asigurarea unui viitor fericit patriei lor.

Vreau să fie această piesă un modest prinos de recunoștință adus ostașilor sovietici, care, luptînd pentru pacea lumii, au adus pe meleagurile noastre începutul unei vieți noi și au redat omului cel mai de preț dar: încrederea în frumusețea vieții.

Mă aplec cu un deosebit simț de răspundere asupra filelor de manuscris și mă întreb: am reușit să reflectez ceva din măreția lui 23 August 1944, vor înfățișa eroii mei pe acei neuitați eroi ai vieții atît de adînc gravați în conștiințele noastre, ale tuturor, vor mijloci întîmplările piesei sau vor reda măcar o părticică din pateticul acelor vremi?

Laureat al Premiului de Stat

Mircea Balaban în rolul Titu Priboești

Ion Manta în rolul dr. Sava Zapan

«Arcul de Triumf», noua piesă a lui Aurel Baranga, e o valoroasă lucrare dramatică, atît prin înaltul ei nivel ideologic, cît și prin măiestria artistică și prin tehnica teatrală, pe care autorul le stăpînește cu virtuozitate. Atitudinea de ascuțită critică în prezentarea unor tipuri ce aparțin trecutului se împletește armonios cu patosul revoluționar, cu avîntul sincer al unor luminoase figuri de comuniști.

Interesul dramatic e viu, acțiunea fulgerătoare, susținută de multe «lovituri de teatru».

«Arcul de Triumf» e o operă de o ascuțită forță satirică, una dintre lucrările cele mai de seamă ale noii noastre dramaturgii.

Maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat

• Magenen • de A. N. Afinoghenov

Teatrul ARMATEI

Flacăra unei adînci prietenii

Unul dintre cele dintîi — şi poate din cele mai semnificative evenimente, în cadrul revoluţiei culturale din ţara noastră — a fost transformarea totală a repertoriului teatrelor.

Aducerea pe scenele noastre a unui mare număr de piese sovietice, zugrăvind fie aspecte măreţe din revoluţia socialistă, fie fapte de eroism din Războiul pentru Apărarea Patriei, fie privelişti de viaţa paşnică — ale anilor de construire a socialismului — a provocat o adevărată renaştere a teatrului nostru.

Fiindcă aceste lucrări dramatice — oglindă a unor vremuri de răsturnări şi înfăptuiri epocale — conţineau o tematică nouă, prezentau chipuri şi caractere ne mai întîlnite la noi, fiindcă ele slujeau unui ideal de viaţă superior tuturor acelora exprimate de repertoriile trecute. Aşa s-a întîmplat că toate teatrele noastre — angajate în bătălia promovării în mase a ideilor menite să le ducă la făurirea unei vieţi mai bune — şi-au făcut din prezentarea acestor piese o misiune de cinste. Şi, între ele, Teatrul Armatei a fost din cele mai active şi mai înaintate. Spectacole de un înalt

Geo Maican și G. Demetru în «Cîrligul de călini» de Al. Corneiciuc

«Trenul blindat» de Vs. Ivanov

nivel ideologic și artistic, cum a fost «Pentru cei de pe mare»; realizări neuitate, ca emoționanta frescă a războiului civil zugrăvită în «Trenul blindat»; momentele de au-

tentică trăire, de mare patos, prilejuite colectivului nostru de reprezentarea piesei «Ruptura»; suflul revoluționar și poezia eroică a spectacolelor de tineret «Peste douăzeci de ani», «Zoia» și «Tinerețea părinților», sînt dovezi ale acestor străduinii de a prezenta publicului nostru cîteva din cele mai reprezentative creații ale dramaturgiei sovietice.

Toate acestea întregesc tabloul anilor de luptă și victorie în care clasa muncitoare din Rusia a prins să pună temeliile lumii noi.

Și alături de ele stau spectacolele: «Cîrngul de călini», crîmpeie din viața unui colhoz în zilele următoare războiului, «Mașenca», duioasa poveste a unei adolescente crescută în noua morală comunistă — spectacole ce aduc aspecte din viața pașnică a societății sovietice.

Cu reprezentarea piesei «De partea cealaltă», atît de bogată în surprize și ciocniri uluitoare, ni se întregește imaginea acestei lumi și a omului ei — perseverent și devotat luptător pentru patrie și umanitate.

Iată piesele care au constituit pietrele de temelie ale activității colectivului Teatrului Armatei în acești zece ani.

Poporul sovietic a trimis — în acești ani — artei rominești solii săi cei mai aleși. Teatrului nostru i-a trimis odată cu aceste piese viziunea unei societăți lipsită de exploatare, mesajul unor nădejdi de mai bine pentru întreaga omenire muncitoare.

«Cîntecul marinarilor Mării Negre», poemul dramatic atît de valoros al lui Lavreniev, a cinstit anul acesta luna închinată prieteniei dintre cele două popoare.

Dar roadele învățăturii pe care noi, slujitorii scenei le-am dobîndit lucrînd la realizarea acestor piese, nu s-au oprit numai la buna înrîurire asupra artei noastre. La rîndu-ne, am căutat să dăruim din această experiență căpătată și dramaturgiei ce crește azi în țara noastră.

Dacă mărturiile aici pomenite confirmă din plin ajutorul dat teatrului nostru de slujitorii artei scenice sovietice, ele trebuie să însemne și imboldul de a duce mai departe, cu mai mult avînt, flacăra caldă a acestei prietenii.

George Ivașcu

Artist emerit al R.P.R,
Laureat al Premiului de Stat

«Ruptura» de B. Lavreniev

Scenă din «Pîrjolul» de Cezar Petrescu și Dinu Bondi

Aurel Ghițescu în «Sfîrșitul Escadrei»

Scenă din «Viața începe din nou» de Vadim Sobco

TEATRUL MUNCITORESC C. F. R.

ÎN CINSTEA LUI 7 NOEMBRIE

Teatrul Muncitoresc C.F.R. a prezentat în Săptămîna Teatrului Sovietic o serie de spectacole cu piesele: «Sfîrșitul Escadrei» de Al. Corneiciuc, «Vinovați fără vină» de Ostrovschi și «Viața începe din nou» de Vadim Sobco.

Capodopera lui Ostrovschi înfățișează un tablou întunecat al Rusiei țariste, biciuind moravurile și instituțiile «închisorii popoarelor».

Piesa lui Al. Corneiciuc evocă cu mijloace deosebit de dramatice un episod impresionant din timpul Marii Revoluții din Octombrie.

«Viața începe din nou» vorbește despre ajutorul dat de oamenii sovietici efortului de reconstrucție și democratizare a Germaniei.

Iată cum aceste trei piese înfățișează etape istorice reprezentative. Opera clasică a lui Ostrovschi dă tabloul Rusiei prerevoluționare, piesa lui Corneiciuc pe acel al Revoluției și, în fine, «Viața începe din nou» înfățișează oameni sovietici în epoca victoriei socialismului.

Aceste spectacole s-au bucurat de o deosebită

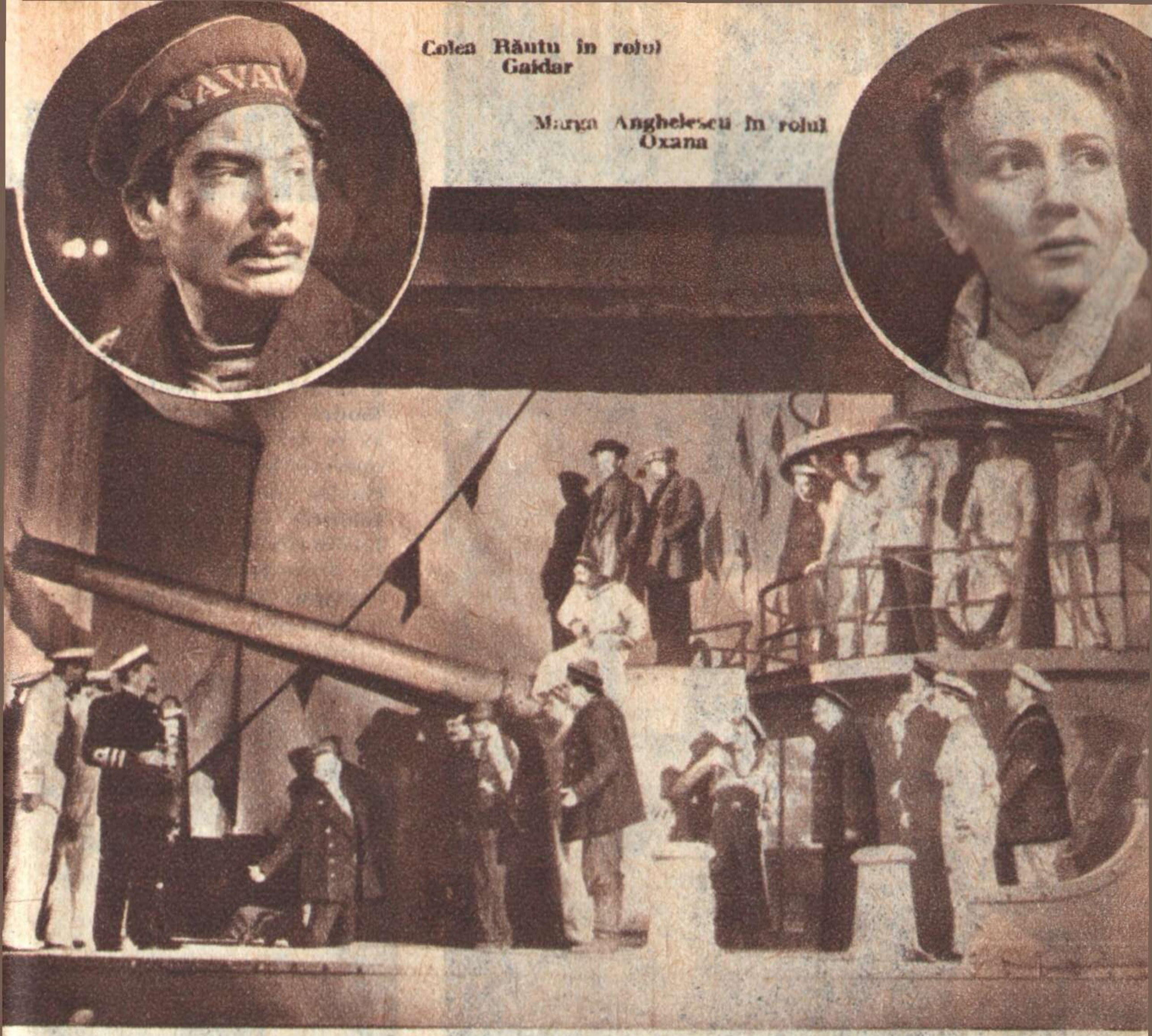

Colea Răutu în rolul Gaidar

Maria Anghelescu în rolul Oxana

preţuire în rîndurile spectatorilor.

Tot în Săptămîna Teatrului Sovietic colectivul de actori al Teatrului Muncitoresc C.F.R. a prezentat un spectacol Cehov cu următoarele piese într-un act: «Cererea în căsătorie», «Cîntecul lebedei», «Tragedian fără voie» şi monologul «Despre efectul dăunător al tutunului».

A. Ghiţescu

Artist emerit al R.P.R.

Scenă din «Macar Dubrava» de Al. Corneiciuc

Scenă din «Sfîrşitul Eschadrei» de Al. Corneiciuc

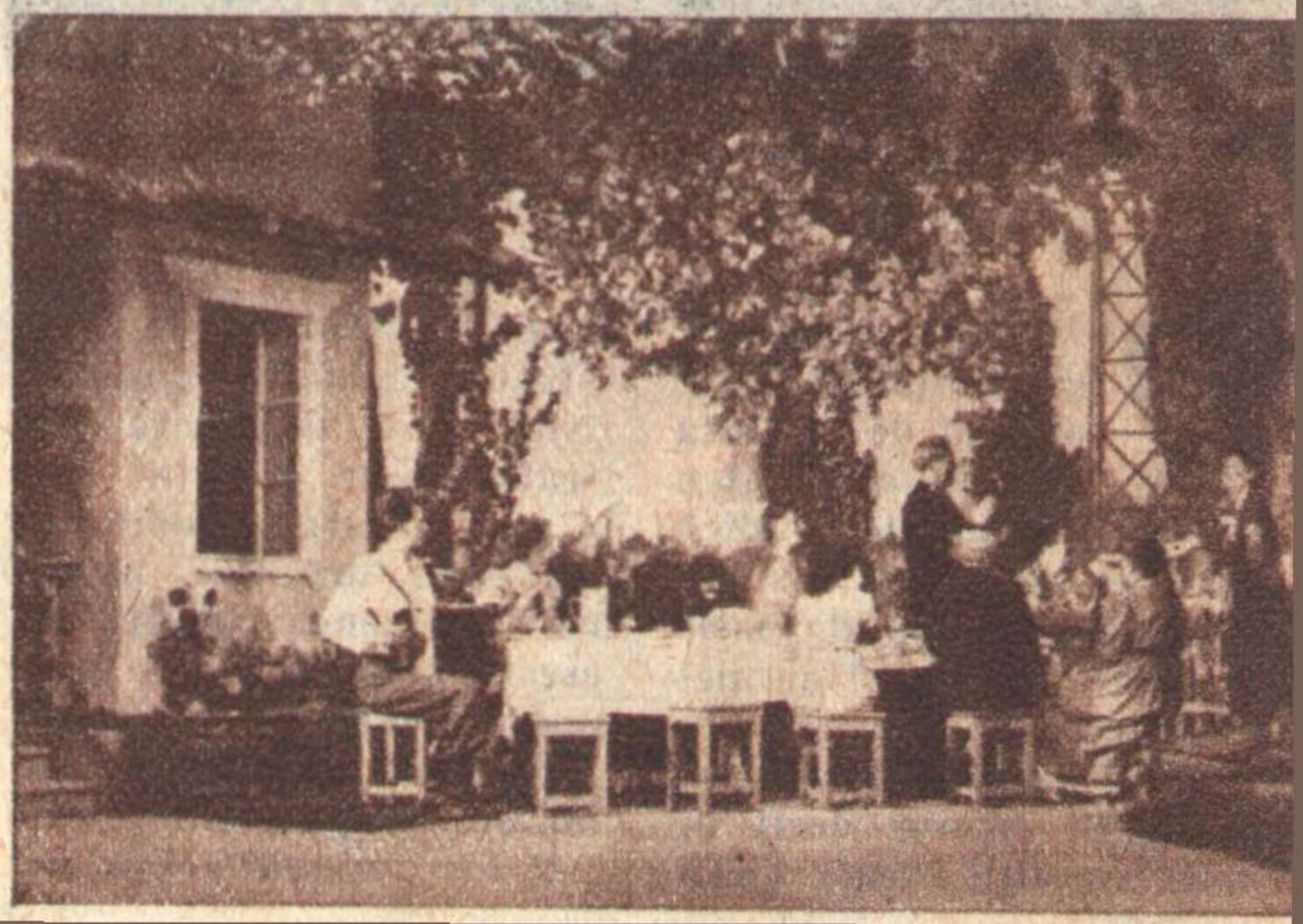

TEATRUL

Ion Dacian în rolul Ciprian Porumbescu din «Lăsaţi-mă să cînt»

greutate a operetei de tip nou. Moştenirea trecutului e săracă şi nu poate oferi modele pe drumul cărora să se dezvolte o literatură operetistică nouă. Opereta clasică oferă o anumită tehnică — în care au excelat marii maeştri ai genului — cu toată sărăcia de conţinut şi lipsa de idei a libretelor.

În cei patru ani de existenţă, Teatrul de Stat de Operetă a pus în scenă patru lucrări originale, adică aproape tot atît cît însuma întreg patrimoniul clasic al literaturii noastre operetistice.

Acest rezultat fericit nu putea fi obţinut decît în noile condiţii create vieţii noastre artistice de către statul democrat-popular. Nici cînd odinioară un teatru n-ar fi putut face o atît de largă mobilizare de forţe artistice, asigurînd asemenea condiţii de creaţie şi de realizare unor opere menite să răspundă cerinţelor şi aspiraţiilor maselor populare.

A fost, desigur aci prima

DE STAT DE OPERETĂ

și creația originală

Opereta zilelor noastre își cerea o formă de expresie nouă în care să se reflecte realitățile minunate ale actualității. Opereta nouă nu putea rămîne indiferentă față de temele noi legate de viață și de problemele construirii socialismului. Părea însă că opereta nu ar avea mijloace potrivite pentru rezolvarea unor teme grave, deși acest gen posedă și amploare, și varietate de mijloace, și forță emoțională.

Creația originală a primit însă ajutorul operetei și criticii de specialitate sovietice. Critica sovietică a revendicat cu tărie să se asigure operetei: veselia ei sinceră, eleganța și caracterul ei spumos, fastul și humorul.

Minunatele operete sovietice — reprezentate la noi — s-au bucurat de o largă și însuflețită prețuire din partea publicului nostru. «Vînt de libertate» de I. Dunaevschi, «Aculina» de I. Covner și «Trembita»

Scenă din opereta originală «Lăsați-mă să cînt» de Liliana Delescu, Viorel Cosma și Eraștia Sever. Muzica de Gh. Dendrino, laureat al Premiului de Stat

Sily Popescu,
în rolul Bertha Gorgon

Puica Alexandrescu, în rolul
Marta Roth

de Iurii Miliutin au fost înscrise cu bucurie în repertoriu. Prima a însumat peste 300 de spectacole pe scena teatrului, a doua se apropie de 200 de spectacole, iar «Trembita» e încă în studiul teatrului nostru muzical. Folosind din plin experiența sovietică, avînd drept model tehnica operetei clasice, creația originală produsă în anii puterii populare se mîndrește cu opereta lui N. Kirculescu «N-a fost nuntă mai frumoasă», laureată cu Premiul de Stat, cu lucrarea lui Filaret Barbu «Ana Lugojana», de două ori laureată cu Premiul de Stat, cu «Culegătorii de stele» de Florin Comișel și, însfîrșit, cu «Lăsați-mă să cînt», operetă de Gh. Dendrino, cu libretul de Liliana Delescu, Viorel Cosma și Erastia Sever.

Această ultimă operetă originală evocă figura proeminentă a compozitorului clasic Ciprian Porumbescu și împrejurările grele în care a avut loc premiera operetei sale «Crai nou».

Muzica semnată de Gherase Dendrino, laureat al Premiului de Stat, folosește teme din cele mai populare melodii ale lui Ciprian Porumbescu și sugerează cu multă măiestrie atmosfera în care a trăit, a luptat și a creat acest mare compozitor romîn.

Bogăția melodică și perfecta concordanță între text și muzică constituie trăsătura caracteristică principală a operetei «Lăsați-mă să cînt». Adîncind specificul dramaturgiei muzicale compozitorul rezolvă

Maria Wauvrinu,
în rolul cofetăresei Roza

Virginica Romanovski,
Artistă Emerită a R.P.R.,
în rolul Suzana

Scenă din opereta «Acultim» de I. Covner

momentele de bază ale conflictului într-o forma muzicală extrem de izbutită, folosind arta construirii ansamblurilor de largă respiraţie dramatică nu numai în sfîrşituri de act de mare amploare finalistică, ci şi în numeroase scene episodice care altădată erau tratate în proză.

Şi sub acest raport «Lăsaţi-mă să cînt» constituie un pas înainte în modul de creaţie al operetei de tip nou.

Artist emerit al R.P.R.
Laureat al Premiului de Stat

O nouă piesă originală: „Drumul soarelui"

Teatrul TINERETULUI

Am purtat în mine — fără să ştiu — povestea oamenilor din «Drumul soarelui», cu luni şi luni de zile înainte de a începe s-o aştern pe hîrtie. Ea se plămădise şi se rotunjise pe nesimţite, în decursul drumurilor mele de-a lungul şi de-a latul ţării. Intr-unul din aceste drumuri am cunoscut Delta Dunării cu frumuseţea ei sălbatecă, cu oamenii ei aspri, dîrzi şi ciudaţi, care priveau la suflul nou de viaţă ce abia începea să răzbată în lumea

Alexandru Ciprian în rolul Alexe Voitan

Petre Voitan, un fiu al Deltei, cioplit din stîncile colţuroase ale Dobrogei...

Desigur că sarcina mea de a interpreta un astfel de personaj nu este deloc uşoară... Nădăjduiesc însă că, folosind îndrumările direcţiei de scenă şi ale autorului, voi trece cu bine şi acest examen greu.

G. Ciprian

Artist emerit al R.P.R.

lor, atunci, în primii ani ai înnoirilor revoluţionare.

Tot atunci l-am cunoscut pe cel ce avea să poarte, mai tîrziu, în piesa mea, numele de Petre Voitan.

Poposisem pe un şantier din sudul ţării, cînd l-am întîlnit pe bătrînul acela înalt, spătos, pe a cărui faţă încruntată plugul necazurilor trăsese brazde adînci, în decursul anilor întunecaţi de odinioară.

Bătrînul stătea în faţa panoului de onoare pe care tocmai fusese trecut şi numele lui printre fruntaşii în muncă şi privea uluit însemnarea scrisă cu litere roşii, ca şi cum ea l-ar fi ţintuit locului pentru veşnicie. Vechile rînduieli, statornicite în depănarea

veacurilor de asuprire și mizerie prin acele ținuturi vecine Deltei, se năruiseră din temelii.

L-am reîntîlnit pe bătrînul pe care-l cunoscusem mai înainte în fața panoului de onoare. Mi-a bătut la ochi din prima clipă obrazul lui îmblînzit și flacăra vie care i se resfrîngea dinlăuntrul ființei sale pînă-n priviri.

Era tot fruntaș în muncă. Tot drept, viguros, înalt. Nu se petrecuse în el decît o singură schimbare mai însemnată: învățase carte! Citea gazete, își scria — cu cazną, dar singur totuși — scrisorile. Mi-a putut vorbi, domol și cumpănit, despre primul volum luat de la bibliotecă . . .

Nu interesează dacă povestea vieții acestui om am trecut-o, mai mult sau mai puțin, aidoma. Cert este însă că din ea s-a născut figura lui Petre Voitan. Și, bine înțeles, lîngă această poveste s-au alipit altele noi, întregind personajul, plasticizîndu-l și conturîndu-i o individualitate cu atît mai complexă, cu cît mai fuseseră adunate întrînsul mai multe imagini diverse de caractere omenești.

Dar, deși piesa exista — cu personaje și întîmplări — în laboratorul tainic al imaginației, n-am simțit dorința s-o scriu pînă nu am revenit de cîteva ori pe meleagurile pe unde mai călcasem. Văzînd aceiași oameni transformîndu-se din an în an, reînoindu-și purtările, graiul și felul de a gîndi, mi-am dat seama de uriașa revoluție prin

Gh. Cipriani în rolul Petre Voitan și Mihai Mateescu în rolul Gherasim

care trece patria noastră și de nesecatele surse de inspirație pe care viața cea nouă le pune la îndemîna creatorilor

VIRGIL STOENESCU

Scenă din „Drumul soarelui". Gh. Oprina, H. Poliza și Gh. Cipriani.

EXEMPLUL TEATRULUI SOVIETIC NE LUMINEAZĂ ÎNTREAGA ACTIVITATE

Deşi un teatru foarte tînăr, Studioul actorului de film «C. Nottara» se poate mîndri cu o activitate rodnică, nu atît din punct de vedere al numărului de piese jucate, cît al efortului de a realiza spectacole care să răspundă cerinţelor tot mai ridicate ale publicului nostru.

Primul spectacol reprezentat pe scena Teatrului Nottara în 1951 a fost piesa marelui scriitor clasic rus Maxim Gorchi «Micii burghezi».

Tot în 1951 s-a reprezentat, pentru prima oară la noi în ţară, în cinstea Zilei de 7 Noembrie, «Poemul lui Octombrie» de Vl. Maiakovski. Spectacolul, pus în scenă de Gabriel Negri, a continuat să se reprezinte cu diferite prilejuri.

Colectivul teatrului a avut de dus la îndeplinire o sarcină importantă: aceea a realizării spectacolului «Nepoţii Gornistului», în dramatizarea Soranei Coroamă, după scenariul de film scris de Cezar Petrescu şi Mihai Novicov. La realizarea acestui spectacol a contribuit, în bună parte, şi colectivul tehnic al teatrului, care nu şi-a precupeţit nici o clipă străduinţile. Prezentarea piesei «Nepoţii Gornistului» a prilejuit valorificarea unor actori tineri, proaspeţi absolvenţi ai Institutului de Cinematografie, actori care au fost distribuiţi în roluri principale.

Tot colectivul nostru şi-a luat sarcina de onoare de a reprezenta, pentru prima dată pe scena unui teatru romînesc, figura marelui Lenin în piesa «Familia» de Popov. Acest spectacol a fost pus în scenă de Liviu Ciulei, Rodica

I. Nicolescu, Septimiu Sever şi E. Petrul în «Nepoţii Gornistului», dramatizare de Sorana Coroamă

Gheorghiu şi Sorana Coroamă. În spectacolele de care am vorbit mai sus s-au distins numeroşi actori care, după părerea mea, au întruchipat cîteva personaje cu multă vigoare dramatică, cu adîncă înţelegere psihologică, cu o adevărată măiestrie actoricească. Este deajuns să ne amintim de creaţia

Mariettei Sadova, Maestră Emerită a Artei din R.P.R., laureată a Premiului de Stat, în rolul mamei lui Lenin, de aceea a lui Stamate Popescu în rolul Ulianov Vladimir Ilici sau de realizările actorilor Ion Gheorghiu, Leontina Ioanid, Ana Barcan, Andrei Codarcea etc.

Colectivul nostru își dă toată silința să realizeze spectacole al căror nivel ideologic și artistic să fie din ce în ce mai înalt, tinzînd să se apropie de nivelul artei teatrale sovietice, al cărui minunat exemplu îi luminează întreaga activitate.

Laureat al Premiului de Stat

Marietta Sadova și Corina Constantinescu în «Familia» de I. Popov

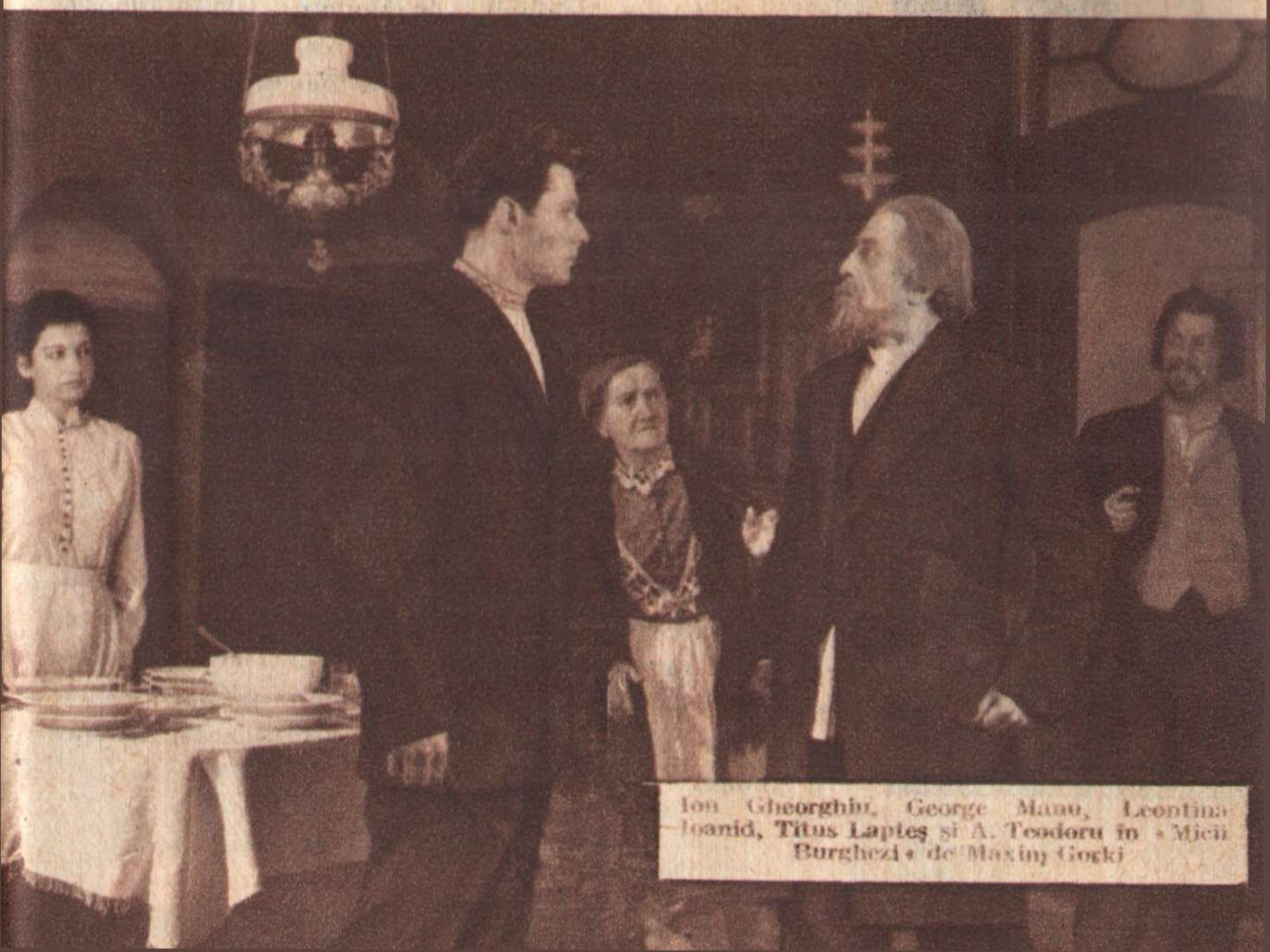

Ion Gheorghiu, George Manu, Leontina Ioanid, Titus Lapteș și A. Teodoru în «Micii Burghezi» de Maxim Gorki

Teatrul Evreesc de Stat

Ion Rippet și Sevilla Pastor în «Platon Crecet» de Al. Corneiciuc

Înființat în anul 1948 — pe linia promovării culturii progresiste a minorităților naționale — Teatrul Evreesc de Stat din București și-a propus să dea populației muncitoare evreești, vorbitoare de limba idiș, spectacole de înaltă ținută artistică, naționale în formă, socialiste în conținut.

Întru atingerea acestui scop, Teatrul Evreesc de Stat s-a străduit să alcătuiască un repertoriu care să cuprindă, alături de piesele chemate să oglindească noile relații ale țării, alături de cele cuprinzînd probleme specifice populației muncitoare evreești, lucrări dramatice din tezaurul literaturii sovietice, piese din dramaturgia țărilor de democrație populară și din dramaturgia progresistă a țărilor capitaliste. De asemenea, el a mai avut în vedere să pună în valoare lucrări din dramaturgia clasică romînească și să valorifice tot ce e pozitiv din moștenirea teatrului idiș.

În cele șase stagiuni de pînă acum Teatrul Evreesc de Stat a reprezentat din dramaturgia sovietică: «Umbra străină» de C. Simonov, «Platon Crecet» de Al. Corneiciuc, «Partenerul junior» de Pervențev. Din dramaturgia clasică: «Revizorul» de Gogol, «Intrigă și iubire» de Schiller, și «Bolnavul închipuit» de Molière. Din dramaturgia idiș s-au reprezentat: «Cei doi Kune-Leml», «Vrăjitoarea», o prelucrare după «Ni be ni me» de A. Goldfaden, «Hase di iesoime» de Iacob Gordin, «Lozul cel mare» și «Comoara» de Șulem Aleihem și «Tevie lăptarul» tot de Șulem Aleihem în dramatizarea lui Beno Popliker, «Herșală Ostropolier» de Ghersenzon și «Nekume Nemer» de Sloves.

O preocupare de căpetenie a Teatrului Evreesc de Stat a fost stimularea unei dramaturgii originale, cu tematica inspirată din problemele generale ale țării sau din cele ale populației muncitoare evreești în cadrul aspirațiilor întregei clase muncitoare.

Într-o rodnică conlucrare cu autorii s-au realizat piesele: «Schimbul de noapte» și «Familia Grinvald» de Ludovic Bruckstein, «Sînt iar acasă» de Puiu Maximilian, G. Voinescu și Suzana Kerry, «În umbra palmierului» de Ionel Țăranu, «Inseninare» de Paul Isac și «Motive personale» de Ștefan Horia, precum și spectacolele muzicale de satiră și humor ale scriitorilor H. Stolper și M. Bălan.

Beno Popliker și J. Cassvan în «Partenerul junior» de Pervențev

Edith Horowitz, M. Sekler și Samuel Fischler în «Umbră străină» de C. Simonov

Scenă din «Revizorul» de Gogol

SPICUIRI DIN VIAȚA MUZICALĂ A CAPITALEI

Noiembrie se arată a fi bogat în însemnate manifestări muzicale...

Între 7 octombrie și 7 noembrie toate formațiunile orchestrale și corale ale Capitalei și-au alcătuit repertorii consacrate Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, prezentînd lucrări din valoroasa literatură muzicală clasică rusă și sovietică.

Filarmonica de Stat

Între 15 octombrie și 25 octombrie în cadrul Decadei Cîntului și Dansului sovietic, atît Filarmonica de Stat și orchestra simfonică radio, cît și ansamblurile corale din București, au organizat o serie de concerte cuprinzînd lucrări ale compozitorilor sovietici, ale compozitorilor clasici ruși și ale compozitorilor din patria noastră.

Un mare eveniment în viața noastră muzicală a fost concertul simfonic extraordinar al Filarmonicei de Stat, dirijat de celebrul compozitor și dirijor sovietic Reinhold M. Glier, artist al poporului din U.R.S.S., laureat al Premiului Stalin. Programul

Concert al Orchestrei simfonice radio dirijată de Alfred Alessandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R.

a cuprins lucrări ale ilustrului compozitor, toate în primă audiție și anume: Simfonia II-a, Uvertura la opera Sah-Senem, Concertul pentru harpă și orchestră (solistă Liana Pasquali), Vals de concert și Imnul Marelui Oraș din «Călărețul de aramă»

Simbătă 6 și duminecă 7 noembrie orchestra simfonică a Filarmonicei, dirijată de Mircea Basarab, a executat un concert cuprinzînd uvertura la Ruslan și Ludmila de Glinka, concertul pentru pian și orchestră de Tacktakișvili (solistă Josette Hîrsu), «O noapte pe Muntele Pleșuv» de Musorgschi și «Suita de dansuri» de Cembergi.

Mircea Basarab, dirijor al Filarmonicei de Stat

Printre concertele Filarmonicei de Stat pe luna noembrie trebuiesc menționate cel dirijat de George Georgescu, artist al poporului din R.P.R., avînd în program Simfonia II-a de Haciaturian, Concertul pentru pian și orchestră nr. 1 în Mi bemol de Liszt (solist Iosef Pruner) și uvertura la «Maeștrii Cîntăreți» de Wagner. De asemenea, concertul festival dirijat de Matei Socor, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, și consacrat compozitorului Ceaikovschi. La 22 noembrie Filarmonica de Stat din Dresda, sub conducerea maestrului Bongardz va da un concert la București, executînd Preludiul și Fuga în Mi bemol de Bach, Simfonia concertantă de Haydn, Simfonia clasică de Prokofief și «Till Buchoglindă» de Richard Strauss.

In sala Ateneului R.P.R., orchestra simfonică radio a executat, sub conducerea dirijorului Const. Bobescu, un concert cu următorul program: Poemul simfonic «Prăbușirea Doftanei» de Alfred Mendelsohn, Concertul pentru pian și orchestră de Rachmaninof (solistă Silvia Șerbescu), oratoriul «Cîntarea Pădurilor» de Sostacovici. Își dau concursul corul Radio și corul de copii, precum și soliștii Valentin Teodorian și Viorel Ban de la Teatrul de Operă și Balet.

La 19 noembrie Const. Silvestri, maestru emerit al artei și laureat al Premiului de Stat, va dirija orchestra simfonică radio. Se va executa: tabloul simfonic «Culesul viilor» de Mihail Jora, concertul pentru cor și orchestră de Richard Strauss (solist Paul Staicu) și Simfonia IV de Ceaikovschi.

Numeroase alte concerte ale unor formațiuni orchestrale mai restrînse vor avea loc în tot cursul lunii noembrie în sala Dalles. De asemenea, Ansamblul de cîntece și dansuri M.A.I., Ansamblul Sfatului Popular al Capitalei și Ansamblul M.F.A. vor organiza festivaluri muzicale în întreprinderile importante ale Capitalei.

Actori ai teatrelor din Capitală în mijlocul muncitorilor din întreprinderi

Acţiunea de culturalizare a maselor se dezvoltă şi se adînceşte continuu; echipe formate din cei mai buni actori ai teatrelor noastre pătrund în întreprinderi, în gospodării agricole colective, în satele din jurul Bucureştiului, prezentînd spectacole cu un nivel artistic din ce în ce mai înalt.

Fotografiile noastre înfăţişează actori ai Teatrului Naţional «I. L. Caragiale» şi ai Teatrului Municipal în timpul unor manifestări artistice organizate în două întreprinderi din Capitală.

ÎNVĂȚÎND DIN Măestria ansamblurilor sovietice

Succesele manifestărilor noastre se datoresc, în primul rînd, ajutorului, îndrumărilor prețioase primite din partea artiștilor și maeștrilor de dans sovietici de la care am învățat cum își duc munca coregrafii din U.R.S.S.

Din consfătuirile cu tovarășul consilier Cliucinicov, din expunerea documentată, plină de sugestii utile a maestrului de balet din U.R.S.S., Igor Smirnov, la consfătuirea maeștrilor coregrafi din R.P.R., precum și din preluarea experienței tovarășului Smirnov, noi am înțeles că nu se poate trece la montarea unui dans fără prealabila îndeplinire a unor obiective principale. Care sînt aceste obiective? Vom căuta să le expunem pe scurt:

Tematica și acțiunea dansului ce ne propunem să interpretăm trebuesc discutate cu întregul colectiv de dansatori care — cunoscînd libretul — pot să aducă propuneri și să dovedească inițiative binevenite în desăvîrșirea măiestriei artistice.

Tot din preluarea experienței sovietice am învățat ca, înainte de a trece la montarea propriu-zisă a dansului, să studiem și să pregătim cu minuțiozitate „pașii și desenele" dansului respectiv. Odinioară se trecea la procesul de montare sub inspirația momentului, fapt care dăuna omogenității și unității artistice a manifestărilor. Ne preocupă menținerea unei strînse și permanente legături cu compozitorii, pentru ca muzica dansurilor noastre să fie concepută și elaborată din timp și în funcție de ceea ce ne propunem să exprimăm prin interpretarea noastră.

După ce munca asupra unui dans se poate considera isprăvită aducem interpretarea dansului în discuția întregului colectiv pentru ca printr-o analiză critică, serioasă și cinstită să constatăm lipsurile, să le îndepărtăm și să desăvîrșim realizările noastre. Am învățat de la ansamblurile sovietice că, înainte de orice, noi trebuie să exprimăm conținutul de idei al dansurilor, să asigurăm fiecărui dansator posibilitatea de a reda prin mișcările sale fondul de idei menit să se împletească armonios într-o interpretare colectivă.

Minunate au fost învățămintele și îndrumările ce le-am desprins din vizionarea unor remarcabile ansambluri de dansuri sovietice ca spre pildă: Ansamblul de Stat de dansuri al U.R.S.S. de sub conducerea lui Igor Moiseev, Ansamblul Armatei Sovietice „A. V. Alexandrov", Ansamblul de Stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești, Ansamblul Georgian sau Ansamblul de Stat de cîntece și dansuri populare din Ural. Din schimbul de experiență pe care l-am avut cu colectivul de dansatori al Ansamblului de Stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești, am învățat cum se asigură o culegere bună și rapidă de dansuri.

În ceea ce ne privește, sîntem mîndri și fericiți că am fost în măsură să punem la îndemînă Ansamblului de Stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești, cîteva din dansurile noastre destul de grele ca «Învîrtita de pe Someș» și «Bărbuncul». La rîndul nostru am luat de la ei o serie de figuri coregrafice pe pași rusești și sovietici.

Exemplul dansatorilor sovietici, munca lor ingenioasă și însuflețită, disciplina lor liber consimțită, forța artistică, varietatea și măiestria interpretării lor, bogatul conținut de idei al fiecărui gest, al fiecărei atitudini au stimulat și îndrumat munca încununată de succes a dansatorilor noștri. Numai astfel am izbutit să interpretăm dansuri ca «Muncă și joc», realizat de maestrul Sever Nicolau, sau ca «Primirea eliberatorilor» din a cărei interpretare se desprinde limpede și sugestiv avîntul nestăvilit, bucuria și dragostea recunoscătoare cu care cetățenii patriei noastre au întîmpinat glorioasele oștiri sovietice eliberatoare.

GEORGE BĂLAN

Directorul Ansamblului de cîntece și dansuri al Sfat. Pop. al Capitale

Țara noastră a găzduit Capella emerită de stat de bandurişti din R. S. S. Ucraineană. Bandurıştii ucrainieni cîntau din gură şi se acompaniau, totodată, cu originalele lor instrumente. Formaţia instrumentală era completată şi cu alte cîteva instrumente — acordeon, ţambal, tobă, talgere etc. — care amplificau şi colorau sonoritatea ansamblului. Ceea ce impresiona îndeosebi în arta interpretativă a banduriştilor era trăirea intensă cu care transmiteau conţinutul emoţional, imaginile cuprinse în cîntece.

Ansamblul de Stat de dansuri populare al R.S.S. Moldoveneşti ne vizitează pentru a doua oară ţara cu prilejul manifestărilor Lunii Prieteniei Romîno Sovietice.

Măiestria acestui Ansamblu este bine cunoscută iubitorilor de artă din patria noastră. Mulţi dintre membrii Ansamblului, vechi artişti amatori, sînt astăzi coregrafi de o valoare deosebită.

BIBLIOTECA ACADEMIEI
BIBLIOTECA INSTITUTULUI DE ISTORIA ARTEI

Coperta I-a: Stamate Popescu de la Teatrul Naţional «I. L. Caragiale» în rolul Ulianov Vladimir Ilici din piesa «Familia» de I. Popov, jucată pe scena Studioului actorului de film «C. Nottara»

Coperta IV-a: Chipurile luminoase ale unor eroi din noua noastră dramaturgie. Tanţi Cocea în «Indrăgostiţii» de Maria Banuş, Marcel Anghelescu în «Mielul turbat» de Aurel Baranga, Gina Petrini în «Oameni de azi» de Lucia Demetrius, B. Dabija în «Lumina de la Ulmi» de Horia Lovinescu, Ileana Predescu în «Arcul de triumf» de Aurel Baranga. George Buznea în «Furtuni de primăvară» de N. Ţăuto